

zee

1

M A E N D E L Y K S
Musikaels Tydveroryf;
Bestaende

in
 Nieuwe Hollandsche Canzonetten
f
 Zang-Liederen.

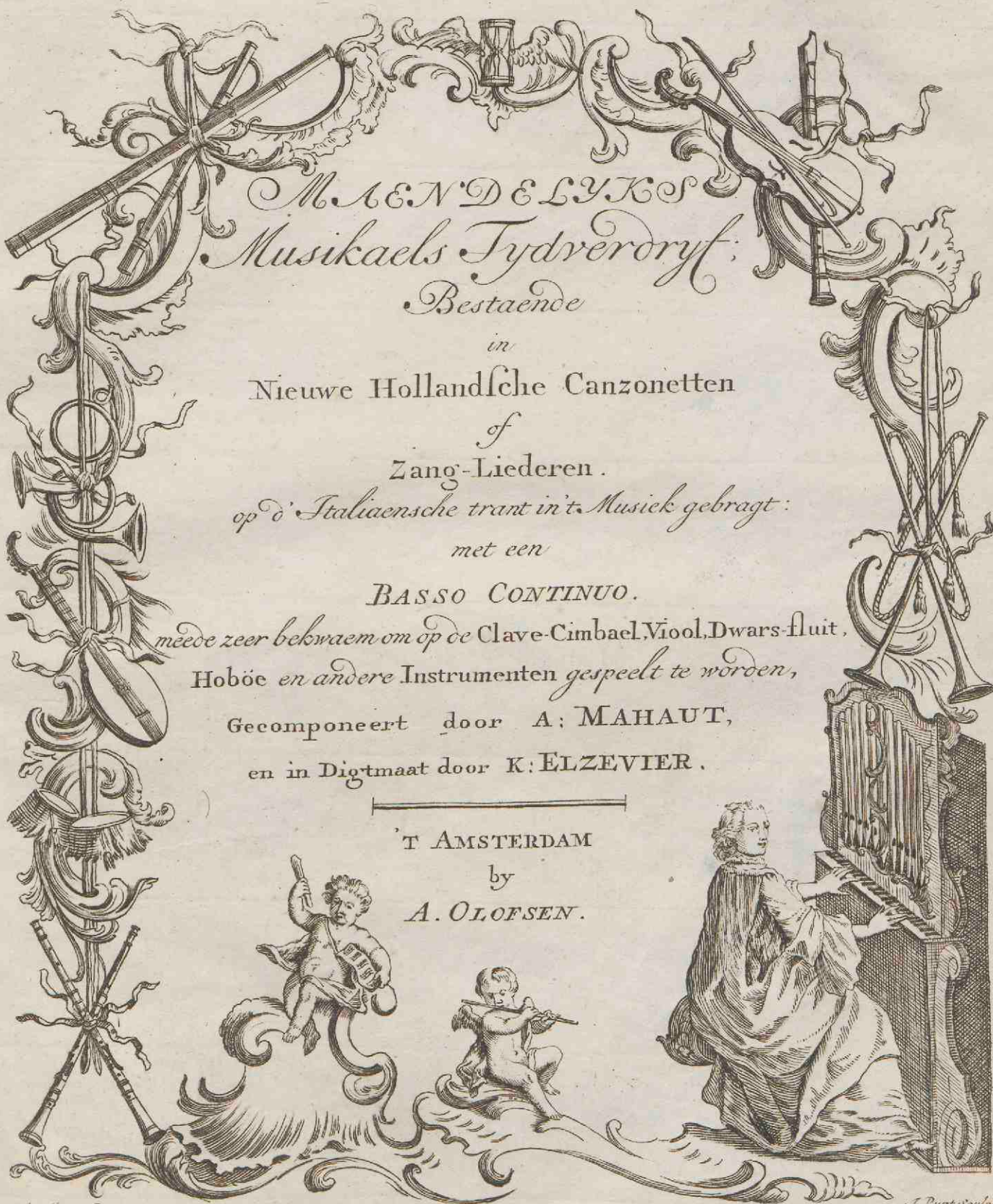
op 't Italiaensche trant in 't Musick gebragt:
met een

BASSO CONTINUO.

meeoe zeer bekwaem om op de Clave-Cimbael, Viool, Dwars-fluit,
Hoboe en andere Instrumenten gespeelt te worden,

Gecomponeert door A: MAHAUT,
 en in Digtmaat door K: ELZEVIER.

'T AMSTERDAM
 by
 A. OLOFSEN.

MAENDELYKS Musikaals Tydveroryf.

voor de Maendt

OCTOBER

eerste

Stuckje.

Inleiding.

Nu Poë-zy met Maetzang paert Door kon-stige uitge-voer-de stukken Voelt

Moderato.

zich het Zangziek Hart verrukken. Dat op -- dien galm ten He -- mel vaert.

Nu moet elk een met dankbre klanken. De Po -- ë-zy en Maetzang danken. Zingt,

zingt nu Nimsjes, zoo beklif, Het Mu-si-ka-le Tyd-veroryf.

Minne-klacht.

Adagio.

'k Lag op een Morgenstond, verrukt door teedre Minne lusten, In den schoot te
 rus -- ten Van myne Ro zmond, Met my, door een en 't zelve vuur ge-
 wond. Zy sprak myn tweede Ziel! Gy zyt het di my kost be -- hagen. De beek moet
 haren loop -- -- vertragen, Zoo 'k u verlaet, wiens Liefde my beviel.

2

ô Beekje zend nu niet
 Uw heldre Golfjes naer beneden;
 Want zy brak haer eeden,
 Dewyl zy my verliet,
 En sints haer Min aen wusten Damon biedt:
 Stroom nu vry over 't Land;
 Tracht vry myn lage hut te slopen,
 Daer is voor my geen vreugd te hopen;
 'k Derf haer, waer aen ik had myn hart verpand.

3

Men mag zelf by de Goôn
 Niet om die trouweloosheid klagen,
 Die kan hun behagen;
 Jupyn roept van zyn' thron:
 Meineedigheid staet aende Minnaers schoon:
 Helaes wat raed voor my!
 Maer wyl de Goôn die eên niet straffen,
 Zal ik my zelve wraek verschaffen,
 Ik pleeg alom ook die bedriegery.

Drink-lied.

3

Spaert meisjes vry, Al uwe toover-lonkjes, Ik schuw altyd die
Virace.

vonkjes 'k Haet de Slaver-ny; Een ander, moog uw vlam-men

blusschen; 'k Zal my wel wachten u, te kusschen; Die

uit eendroog bed op wilstaen, moet met geen kolen omme gaen.

2

'k Heb eens bemind;
't Was een bekoorlyk Meisje,
Zeer malsch en zacht van Vleisje;
Maer ik was verblind: ||:
Waer ik my keerde, of henen wende,
't Was zuchten, duchten zonder ende;
'k Liep als een Zotskap door de Stad,
Die zyn verstand verloren had.

3

Maer nu ter tyd,
Geef ik om Leonoortje,
Hoe schoon zy is, geen Oortje,
'k Ben die Zotheid kwyt: ||:
'k Wil om geen meid myn vreugd verliezen;
Ik zal voortaan den Wyn verkiezen;
Want is men van het drinken moe,
Men slaapt gerust tot 's morgens toe.

De Slapende Nimf.

Wilt o Windjes! Zachtjes blazen. Roer geen Blaedjes groen Geboomt: Loopend

Gratioso.

Beekje wil niet razen, Waer gy langs uw Oe-ver stroomt: Klo-ris, 't voorwerp

van myn lusten, Ligt hier in het groen te rusten; Ik ben in haer schoon ver-

wart: Zy sluit de Oogen Vol — vermo gen'k'odnu minder my ne smart.

2

Slaep myn Schoone, boet uw lusten;
 Slaep, verwindster van 't gemoed,
 Zoo lang uw Schoone Oogjes rusten,
 Stichten zy geen' nieuwen gloed:
 Slaep, uw Minnaer blyft hier waken,
 Dien gy in uw Min doet blaken,
 Hy draegt zorg dat niets u deert;
 Sluit slechts de Oogen,
 Wiens vermogen,
 Als gy waekt, myn smert vermeert.

Herderszang aen Fillis.

5

Als de gouden Zon haer stralen, Inden vroegen morgenstond, Op de

Andante.

Velden neer laet dale'n, Voerd zy Ro-zen in den mond; Wyl het

le-ven wekkend Zuiden, Al de bloemen en de kruiden, Nieuwen glans en

luister biedt: En de Dieren, Vrolyk zwieren, Jezus groeten met een Liedt.

²
 Fillis, bloem der Herderinnen,
 Die ik myne Min kwam biën,
 En die ik eeuwig zal beminnen;
 Gaen wy deze schoonheid zien:
 Ik Zal uw Schapen helpen weiden;
 Ik Zal die by de mynen leiden;
 Ik Zeg u dan, die my behaegt:
 Hoe de Zonnen,
 My verwonnen,
 Die gy in uw voorhoofd draegt.

De Onstandvastige Minnares.

Vaert wel, ô Beemden en Valeijen! Vaer eeuwig wel, ô koele Bron! k'zal hier nooit

Adagio.

meermyn Schapen weijen, By t'ryzen van de Mor-genzon. By

t'ry-zen van de mor- -- genzon. Ik ben in myne hoop be-

drogen; k'vond my door d'artle Klori-meen, Die k'teer be-min-

-de eilaes! be-drogen, Toen ik het laetst by haer-ver-

scheen. Toen ik het laetst by haer-verscheen.

Aen Fillis.

7

Fillis neen dat raedt gy niet, Dat 'k al =

Poco Allegro.

leen voor u zou le-ven; k Heb'er meer myn hart ge-

ge-ven, k Heb'er meer in myn gebiedt: t Ver =

mogen Der Oogen, Is'er meer dan u ver =

gend; 'k Be-min u, 'k Be-zin u; Maer 'k Be-

min ook Roze-mond.

Vischers Minnezang.

O Schoone Galathee, Wat doet gyaende Zee. Met u we dartle Schapen? Waer.

Moderato.

om verlaet gy 't land, Waer klaver is te, raepen. Voor 't doren zandig Strand? Komt

gy ook herwaerlheen met vlugge, voetjes treen, Om 't wollig vee te was-schen: O

neen! dat kanniet zyn; Gy koost dan verssche plas-sen, Van hel-der Kristallyn.

2
Of wacht gy by 't getier
Der Zee, uw Minnaer hier?
Hebt gy hem hier bescheiden?
Uw Dafnis spot met u;
Korin kon hem verleiden;
Hy 's voor uw Liefde schuw:
Die Schoone die my haet,
En my om hem verlaet,
Weet ik, kan hem bekoren;
k. Min u, ô Galathee!
Wil myne Min verhooren;
Haet Dafnis, k haet haer mee.

Kusje.

9

Vroly-ketturtjes, Diek zoo duurtjes u, myn En-ge-lin betael!

Allegro

Ro-ze-mondsteckaende vuurtjes, k Bid volvoer myn Ze-geprael:

Voed myn lus-jes, Door uw Kus-jes, Vrolyk meisje, k bid, houd aen;

Roze mond, wucht niet tot flusjes, k eisch terstond te zyn voldaan.

²
t Groen der Boomen,
Aen dees Stroomen,
Maekt, dat niemand ons bespiedt;
Wil toch haestig herwaerd komen;
Nimf, weerhoud uw voetjes niet:
k Zal de tipjes,
Van uw Lipjes,
Zachter drukken dan voorheen;
Rozemond, dat zyn de Klipjes,
Waer ik Schipbreuk heb geleen.

Drink-lied .

Allegro.

2
 Maer wat raekt ons dien Arabier?
 Laet ons een Fles,
 Al was't er Zes,
 Uitpooyen met plaizier:
 Ha! ha! dees Wyn die is zoo goed!
 Hy is zoo Lekker! en zoo Zoet!
 Elk glaesje geeft ons nieuwen moed,
 En bluscht de fakkel uit,
 Van Venus blinden quit.

3
 Komt blyde bazen schenkt eens in;
 Daer is in't Vat
 Nog meerder nat;
 Dit's nog maer een begin:
 Ha! ha! drinkt uit, wy scheiden niet;
 Eer't oog voor twee, vier kaerssen ziet;
 Zoo doen wy't geen de vreugd gebiedt:
 Wel aen des Jonge hael
 My aenstonds een Bokael.

Boere Vryagie .

11

Myn Liefste Klaertje Kry-nen Waer drempel zal het h'een? Zal

Allegro.

ik dus moeten kwynen Veél weeken achter een? Neen

dat zult gy niet ra-den, Ik liet my al zo lief Op

ee-nen rooster braden; Verstaet gy't murwe dief?

²
Ik voel thans alle dagen,
Een kieuwling door myn Lyf;
Ik kan't niet meer verdragen;
Ei Klaertje word myn Wyf;
Myn vierentwintig Hennen,
Die hebben eenen Haen;
Moet gy dan niet bekennen,
Dat't u zal beter gaen?

³
Ei Klaer laet u bewegen,
Ik zal een pot oud Bier,
(Ei spreek my toch niet tegen)
Gaen zetten in het vier;
Dan zullen wy eens klinken,
Kom lieve morwe guit;
Kom laten wy dan drinken,
Ga mee, en wees myn Bruid..

Waer heen myn Ziel, waer heen? Daer is op aerde geen Stand.

Adagio.

vastigheid te vin-den; Wyl Klo-ris my vergeet, Klaeg

ik, vergeefs de Winden, Myn bitter har-te leed: O

Min! is dit uw Zoet? O neen! 't is en-keel roet; Wat

valt myn lot my lastig; Dat my vaek heeft ge-vleid! Niets

is op aerd Standvastig, Dan de Onstandvas-tig-heid.